ANNE VAN DER BIJL

EN GOD BEDACHT ZICH...

omdat Zijn volk erom vroeg

De Bijbelteksten in dit boek zijn overgenomen uit de NBV21, tenzij anders aangegeven.

En God bedacht Zich...

Copyright © Uitgeverij Gideon & Open Doors
Originele titel: *And God Changed His Mind*
Auteur: Anne van der Bijl met Susan DeVore Williams
Vertaling: drs. J. Messchendorp
Tekstbewerking en redactie: Uitgeverij Gideon & Open Doors
Omslagontwerp en typografie: Jonathan Reining, Jore ontwerp
Foto Anne van der Bijl: archief Open Doors
Jaar van uitgave: 1991
Deze herziene uitgave: november 2026

Uitgave: Gideon, Hoornaar, Nederland
ISBN: 978-90-5999-334-1
NUR: 707

www.gideonboeken.nl
www.opendoors.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een databank of doorgegeven in welke vorm of op welke wijze dan ook, behalve in korte citaten in recensies of artikelen, zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

INHOUD

Voorwoord Marc de Graaf *7*

1. We zijn niet machteloos! *9*
2. Wie kan God op andere gedachten brengen? *23*
3. Vragen overeenkomstig Gods wil *41*
4. Kom met vrijmoedigheid voor de troon *59*
5. Hoe moeten we dan bidden? *77*
6. Wanneer het de wil van satan is, en niet van God *99*
7. Hoe we de vijand kunnen verslaan *123*
8. Wat moeten we God vragen te doen? *147*

Over Open Doors en wat jij kunt doen *172*

VOORWOORD

• Marc de Graaf •

In 2026 reisde ik naar Nigeria voor een ontmoeting met lokale kerkleiders. De kerk in dit Afrikaanse land staat onder enorme druk. Als directeur van Open Doors kende ik de feiten over het extreme geweld tegen christenen. Maar toen ik een kerkdienst bezocht waar tijdens de mededelingen de aanvallen van de week ervoor voorgelezen werden – de meest recente de avond ervoor, op slechts twee kilometer afstand – kwam dat geweld erg dichtbij. En toen ik oog in oog stond met 25 pastors en de hartverscheurende verhalen uit hun eigen mond hoorde, raakte hun pijn me tot in het diepst van mijn hart.

Wat kun je je machteloos voelen op zo'n moment. Want wat kan een mens, een nietig mens, doen als hij oog in oog staat met zoveel leed?

Anne van der Bijl laat in dit boek zien dat we níet machteloos zijn. We hebben een machtig wapen in de strijd tegen het kwaad: het gebed. God wil niet dat we passieve omstanders zijn, maar actieve arbeiders in Zijn koninkrijk, die op hun knieën gaan voor een wereld die lijdt. Dat is precies wat we met die 25 pastors in Nigeria gedaan hebben en dat is ook waar God Zijn zegen geeft.

Want God luistert naar onze gebeden. In Exodus 32 lezen we dat God de Israëlieten wilde vernietigen omdat ze een gouden

kalf aanbaden. *Houd me niet tegen*, zei Hij tegen Mozes. Mozes moest niet proberen om Hem op andere gedachten te brengen. Toch was dat precies wat Mozes vervolgens deed. Hij pleitte voor zijn volk. Hij herinnerde God aan Zijn beloften. *En God bedacht Zich*.

Anne legt uit dat een dergelijke relatie met God niet alleen voor geloofshelden zoals Mozes is weggelegd. Iedereen die God steeds beter wil leren kennen, zal gaan bidden naar Zijn wil – en daarmee daadwerkelijk invloed hebben. 'Maar pas op,' zegt Anne, 'kennis is gevaarlijk.' Na het lezen van dit boek kun je niet meer passief blijven. Je zult in beweging willen komen. En je zult leren bidden als nooit tevoren: vurig, betrokken, gericht op Gods wil.

Als wij zo bidden, zullen gevangenisdeuren opengaan, muren omvallen en bergen verzet worden. Gewelddadige extremisten zullen de knieën buigen voor Jezus en zich bekeren van hun slechte daden. De machten van de duisternis zullen wijken voor de kracht van het gebed.

Willen we zo actief worden in Gods Koninkrijk?

Andersom ligt er ook een prikkelende vraag. Wat als we het níet doen?

Marc de Graaf
Directeur Open Doors Nederland

1
WE ZIJN NIET MACHTELOOS!

Enige tijd geleden hoorde ik twee christelijke vrouwen praten over het lot van mensen die door terroristen uit het Midden-Oosten gegijzeld werden.

'Ik heb medelijden met die arme mannen en hun gezinnen,' merkte een van de vrouwen op, 'maar dit is echt Gods probleem, niet het onze. We moeten bedenken dat Hij al besloten heeft hoe het met hen zal aflopen.'

De andere vrouw zuchtte. 'Ja,' zei ze, 'maar het is zo frustrerend! Het lijkt wel alsof we allemaal gegijzeld worden door de slechte mensen in de wereld – de terroristen en dictators, drugshandelaars en misdadigers...'

De eerste vrouw lachte en gaf haar vriendin een tikje tegen de arm. 'Ja, dat *lijkt* wel zo,' zei ze bemoedigend, 'maar we weten dat God met deze dingen een bepaalde bedoeling heeft. Zelfs al begrijpen we Zijn bedoeling niet, toch kunnen we er zeker van zijn dat *niets* buiten Zijn wil om gebeurt.' Terwijl ik luisterde, kwam er een gevoel van verontwaardiging in me op. Ik kon me er maar nauwelijks van weerhouden tegen hen te zeggen: 'Wat is er met jullie aan de hand? Waarom praten jullie zo? Jullie zijn niet machteloos! God heeft jullie de macht gegeven

die situatie te veranderen! Waarom gebruiken jullie die niet? Waarom bidden jullie niet?'
Soms weet ik echter wanneer het zinloos is mijn mond open te doen, en dit was zo'n moment. Die vrouwen zouden toch niet begrepen hebben wat ik wilde zeggen. Ondanks dat kon ik hen niet uit mijn gedachten zetten en hun gesprek bleef me dwars zitten, omdat het een perfecte illustratie vormde van een probleem dat in onze tijd een enorme verzwakking van het Lichaam van Christus heeft veroorzaakt.

Die twee vrome vrouwen zaten gevangen in een valse leer die in onze tijd het denken van een alarmerend groot aantal christenen heeft aangetast. Bij gebrek aan een betere term noem ik het *christelijk fatalisme*. Zonder het zelf te beseffen, lieten die vrouwen zich leiden door een geestelijke dwaling, waardoor hun effectiviteit als gelovigen bijna nihil was. Als ik hun had gevraagd: 'Dames, zijn jullie van plan je tot de islam te bekeren?' dan zouden ze ongetwijfeld verontwaardigd en beledigd zijn geweest. Hun ideeën over 'Gods wil' zouden echter heel goed bij de godsdienst van de moslims passen en ook bij enkele andere fatalistische godsdiensten, zoals het hindoeïsme en het boeddhisme. In het christendom is echter *geen* plaats voor fatalisme. Integendeel!
De Bijbel staat vol met indrukwekkende illustraties die dat bewijzen. In het vervolg van dit boek zullen we er een aantal uitlichten, omdat ik geloof dat velen van ons een geweldige waarheid uit het oog hebben verloren door zich vastberaden aan de soevereine wil van God te onderwerpen: God heeft ons absoluut niet als marionetten geschapen. Hij maakte ons naar Zijn beeld en gaf ons het vermogen zelfstandige keuzen te maken. Zo beperkte Hij in zekere zin Zijn almacht door ons in staat te stellen ja of nee tegen Zijn wil te zeggen. Met andere

woorden, God heeft ons het voorrecht gegeven te kunnen kiezen hoe het met ons leven (en onze wereld) zal gaan. En degenen die God kennen, worden in dit kader verhoogd tot een ongelooflijke positie: we worden Gods partners en medewerkers bij het schrijven van de geschiedenis van de mensheid. Maar niet alleen dat, we zijn in staat de boze machten uit te dagen die vanaf het allereerste begin oorlog met God voeren. Door ons eigen geloof en onze gebeden kunnen we de wereld op haar grondvesten doen schudden – als we dat maar *willen*! Nee, God is niet geïnteresseerd in marionetten; Hij zoekt mensen die 'ja' zeggen op Zijn uitnodiging en iets voor deze wereld willen betekenen. Hij zoekt mensen die begrijpen dat Hij, door Zich open te stellen voor onze invloed, ons 'de sleutels van het koninkrijk' (Mat. 16:19) heeft gegeven – de macht de geschiedenis van de mensheid positief te veranderen. 'Wie op Mij vertrouwt zal hetzelfde doen als Ik,' zei Jezus, 'en zelfs meer dan dat, Ik ga immers naar de Vader. En wat jullie dan in Mijn naam vragen, dat zal Ik doen' (Joh. 14:12-14). Duidelijker kon Hij niet zijn, of wel? 'Zet Mijn werk voort!' zegt Jezus. 'Kijk naar wat Ik gedaan heb en doe nog meer! Ik heb je de macht gegeven, dus aan de slag!' En toch aarzelen we. Toch geloven we niet dat het onze taak is 'God te vertellen wat Hij volgens ons met Zijn wereld moet doen' – een beschrijving die ik onlangs een christen van voorbede hoorde geven. Maar waarom niet? God nodigt ons uit – en draagt ons zelfs op – dat te doen! Zullen we Zijn uitnodiging afslaan, net als goede moslims of boeddhisten of hindoes, die ineenkrimpen bij de gedachte aan een God Die beïnvloedbaar is en Wiens plannen veranderd kunnen worden? Ik bid dat we dat niet zullen doen, omdat God op ons rekent – evenals onze wereld. Tenzij we onze fatalistische apathie afwerpen en de macht gebruiken die God ons door het gebed geeft, zal het bloed van

vele mensen op deze planeet aan onze handen kleven. Wij zijn verantwoordelijk!

Ja, God wil dat we actief zijn, niet passief. Hij wil dat we weerstand bieden en uiteindelijk de vorsten en machten verslaan die de wereld vanaf het begin van de geschiedenis in gijzeling houden. En Hij geeft ons daartoe effectievere wapens dan zij hebben. 'Alles wat je op aarde bindend verklaart zal ook in de hemel bindend zijn,' zegt Jezus, 'en alles wat je op aarde ontbindt zal ook in de hemel ontbonden zijn.' (Mat. 16:19).

Ongelooflijk! De fatalist kan alleen maar sidderen bij het horen van zulke woorden! Maar ze zouden ons christenen in vuur en vlam moeten zetten. Ze bevestigen dat God ons toegang heeft verleend tot de onbeperkte macht van Jezus Christus Zelf – een macht die veel groter is dan van enige zogenaamde 'supermacht' op aarde. Ze leren ons ook dat, in tegenstelling tot wat de twee eerdergenoemde vrouwen geloofden, God nog *niet* 'heeft besloten hoe het met hen zal aflopen', net zomin als Hij heeft besloten met wie we zullen trouwen of wat de president van Rusland over vijf jaar zal doen. Let wel, ik zeg niet dat God geen plannen met ons heeft of dat Hij Zijn handen van deze wereld heeft afgetrokken en ons maar wat laat aanmodderen, onwetend als we zijn door eigen toedoen. Ik zeg ook niet dat wij God volledig onder controle hebben of dat Hij alles in onze handen gegeven heeft. Hij is een soevereine God en we kunnen en horen Zijn wil te kennen – en we moeten deze *doen*. Ons doel moet altijd zijn Gods wil uit te voeren, en de Bijbel geeft ons alle richtlijnen die daarvoor nodig zijn. Maar we moeten ook bedenken dat Gods plannen voor ons niet in beton zijn gegoten. Alleen Zijn karakter en aard zijn onveranderlijk; Zijn besluiten niet!

Ja, wanneer we in de wereld dingen zien gebeuren die 'daden van God' lijken en we zijn het niet eens met wat God schijnt te

doen (of toe te staan), *kunnen we Hem vragen Zich te bedenken*. God is altijd bereid naar onze kant van het verhaal te luisteren. Zelfs al heeft Hij plannen gemaakt iets te doen, Hij staat onder de juiste voorwaarden open voor veranderingen.

Mozes begreep dit aspect van Gods karakter zoals maar weinig mensen ooit hebben gedaan. In de Bijbel staan zeer veel voorbeelden om ons te helpen begrijpen hoe we dezelfde relatie met God kunnen hebben als hij. In Exodus 32 vers 9 en 10 lezen we dat de Heer tegen Mozes zei: 'Ik weet hoe onhandelbaar dit volk is. Houd Mij niet tegen: Mijn brandende toorn zal hen verteren.' Dat klinkt nogal definitief, nietwaar? Een fatalist zou als volgt gereageerd kunnen hebben: 'O nee, nu zullen we het beleven! Dit is het einde!' Mozes accepteerde dat echter niet. Hij 'smeekte God dat niet te doen (...) Ten slotte veranderde de HEER van gedachten en spaarde hen' (Ex. 32:11, 14; Het Boek). Mozes wist dat het mogelijk was God op andere gedachten te brengen, net als de meeste andere helden uit de Bijbel. Mozes *kende God* en als Gods vriend begreep hij dat Gods plannen veranderd konden worden. In latere hoofdstukken zullen we meer spreken over Mozes en anderen die God op andere gedachten brachten, maar voorlopig is het genoeg te weten dat dit mensen waren als jij en ik. Als zij God op andere gedachten konden brengen, kunnen wij dat ook! Dat gebeurt trouwens voortdurend.

Een voor mij bijzonder sensationeel voorbeeld betreft de recente ontwikkelingen in de Sovjet-Unie [in de jaren 80, red.]. In 1983 riep onze organisatie, Open Doors, ertoe op zeven jaar lang voor de Sovjet-Unie te bidden. We waren ervan overtuigd dat de boze samenzwering die het Lichaam van Christus wereldwijd onnoemelijk veel ellende en leed had gebracht, haar oorsprong vond in één plaats: Moskou. Miljoenen waren gestorven als gevolg van volkerenmoord in communistische

landen en honderdduizenden zaten gevangen om hun geloof. We besloten in het offensief te gaan en satans bolwerken aan te vallen. Vele christenen over de hele wereld deden met ons mee. We baden in het bijzonder dat de barrières die de verspreiding van Gods Woord in Oost-Europa en Rusland hadden tegengehouden, zouden verdwijnen en christelijke gevangenen zouden worden vrijgelaten.

Binnen een jaar zagen we al resultaten. We hoorden voor het eerst van een onbekende man, Gorbatsjov genaamd. We hoorden de woorden *glasnost* en *perestrojka*[*] in plaats van de gebruikelijke communistische retoriek. De frisse wind waarvoor we baden, begon te waaien en er was niets wat deze kon stoppen. Bijna zes jaar nadat we begonnen te bidden brokkelden ten slotte de muren tussen Oost en West af. De Berlijnse Muur – een wereldwijd symbool van communistische onderdrukking – viel. Gevangenisdeuren gingen open. Oost-Europa stond op tegen de machten die het gevangen hielden.

Na meer dan dertig jaar Bijbels achter het IJzeren Gordijn gesmokkeld te hebben, daagde ik de Russen openlijk uit onze organisatie toe te staan een miljoen Russische Bijbels aan Sovjetkerken uit te delen. Ze zeiden ja, ongelooflijk maar waar. Binnen zeven jaar nadat we begonnen te bidden, konden we onze gebedspartners het geweldige nieuws meedelen *dat in de Sovjet-Unie geen enkele christelijke leider nog om zijn geloof in een gevangenis of concentratiekamp zat*! Dat, beste vrienden, is wat er gebeurt wanneer we bidden.

Ja, we hebben iets te zeggen over wat er om ons heen gebeurt. We hoeven het leven niet te nemen zoals het komt; we kunnen een wereldschokkende invloed op onze planeet uitoefenen, omdat

---

* Vanaf 1985 leidde Gorbatsjov de Communistische Partij van Rusland. Glasnost betekent 'openheid' en perestrojka 'hervorming'.

God Zijn gedachten en hart voor ons openstelt en Zijn macht tot onze beschikking staat. Geen wonder dat God verontwaardigd is wanneer Hij ziet hoe aarzelend we gebruikmaken van de kracht van het gebed. 'Maar nu is het volk beroofd en geplunderd,' zegt Hij in Jesaja. 'Zijn jonge strijders zijn geketend en in de gevangenis gegooid. Een prooi zijn zij geworden, en niemand die hen redt; ze zijn buitgemaakt, en niemand die zegt: "Geef terug!" Is er iemand onder jullie die dit hoort, die aandachtig luistert en begrijpt wat er nu volgt?' (Jes. 42:22-23). Ja, is er iemand? Wie zal in onze tijd in opstand komen tegen satan en net als Mozes aan de farao vragen: 'Laat Mijn volk gaan' (Ex. 7:16)? Wie zal aan de kant van de Heer staan?

Zeker niet de fatalisten – christelijk of anderszins. Zij zullen nooit de aanwezige machten uitdagen. Het zou ons zorg moeten baren dat de islam de snelst groeiende godsdienst ter wereld is [in de jaren 80, red.]. De meeste mensen op onze planeet zijn vandaag de dag aanhangers van de fatalistische niet-christelijke godsdiensten en hun aantal groeit in een alarmerend hoog tempo. En nu zijn ook christenen besmet met het verlammende virus van fatalistische apathie. Hoe is dat mogelijk?

Dat is niet zo moeilijk te begrijpen. Dat het fatalisme aantrekkingskracht heeft op mensen met 'religieuze neigingen' – mensen die ernaar verlangen godsdienstig te zijn – kan niet ontkend worden. De houding van een fatalist lijkt een geweldig groot geloof uit te drukken. 'Ik weiger de wil van God in twijfel te trekken,' zal hij vroom en nederig zeggen. Maar bedoelt hij daarmee dat alles wat er in de wereld gebeurt, hem onverschillig laat – inclusief oorlog, hongersnood, onderdrukking, de afbraak van gezin en maatschappij, de uitbuiting van de onschuldige en zwakke en de aftakeling van alles wat heilig en puur is? 'Als God het toestaat, moet er een reden voor zijn,' zal hij zeggen, 'en met mijn kleine verstand kan ik Gods redenen niet begrijpen.

Dus aanvaard ik in geloof wat Hij doet en "prijs de Heer hoe dan ook".' En onwetende mensen die naar dergelijk gepraat luisteren, zullen vol bewondering zeggen: 'Wat een geloof!'
Een dergelijk 'geloof' heeft echter geen kracht, omdat het gebaseerd is op een verkeerde vooronderstelling. Noem het zoals je wilt – *karma*, bestemming, lot, *kismet* – het komt op hetzelfde neer, ongeacht de verpakking. Het houdt in dat we het script dat God geschreven heeft niet kunnen veranderen en dat onze taak enkel en alleen is 'in de pas te lopen' met Gods programma. Dat maakt het leven zo eenvoudig, nietwaar? Ja, en daarin ligt voor een groot deel de aantrekkingskracht. Fatalisten kunnen zich ontspannen, omdat ze nergens meer verantwoordelijk voor zijn. Ze hoeven God niet te gehoorzamen of actief weerstand te bieden aan de duivel; ze kunnen de zaken eenvoudigweg op hun beloop laten (zoals de Beatles aanbevolen in hun hit uit de zestiger jaren *Let It Be*).
Het fatalisme heeft nog andere aantrekkelijke kanten. Als een christen fatalisme in zijn theologie kan inbouwen, wordt zijn leven oneindig veel gemakkelijker en comfortabeler. Hij zal ieder jaar honderden extra uren overhouden om naar de televisie te kijken en een dutje te doen, wanneer hij niet langer tijd hoeft te verspillen aan nutteloze activiteiten als Bijbelstudie, God leren kennen door het gebed, voorbede doen voor zijn gezin en de wereld, strijden tegen de boze of anderen de helpende hand bieden om Christus' wil. Hij zal geen vin meer hoeven te verroeren. Hij kan in zijn ligstoel gaan zitten en de rest van zijn leven vegeteren, waarbij hij zich volkomen geborgen voelt in zijn 'geloof'. Hij is bereid iedere tegenslag, van echtscheiding tot de dood, stoïcijns te aanvaarden.
Dit is natuurlijk niets nieuws. Zelfs enkele van de grootste helden in de Bijbel bezweken zo nu en dan voor het fatalisme. Herinner je je wat Job zei toen hij vernam dat zijn hele gezin

weggevaagd was en hij al zijn bezittingen had verloren? 'De HEER heeft gegeven, de HEER heeft genomen, de naam van de HEER zij geprezen' (Job 1:21). Ongelooflijk! Wat een uitspraak! Het zijn juist deze woorden die tegenwoordig vaak tijdens begrafenissen geciteerd worden als een bevestiging van het geloof bij een verschrikkelijk verlies.

Maar is dit een christelijke houding? Nee! Het is slechts 'Bijbels' in de zin dat de woorden in de Bijbel gevonden worden. We moeten bedenken dat deze woorden in absolute onwetendheid werden uitgesproken door een man die er geen idee van had dat God en satan zijn lichaam als een slagveld gebruikten. Job wist niet dat satan het fatalisme als zijn machtigste wapen beschouwde.

We moeten echter niet al te hard over Job oordelen; hij had geen Bijbel om hem te helpen Gods karakter te begrijpen of de aard van de geestelijke strijd die in zijn leven plaatsvond. Hij kon niet weten dat het satan was, niet God, die alles wat hem dierbaar was, had 'genomen'. Het wonderbaarlijke van Jobs verhaal is niet dat hij zijn lijden zonder vragen aanvaardde; het wonderbaarlijke is dat hij, ondanks zijn verkeerde ideeën over wie de oorzaak van het leed was, toch weigerde God te vervloeken of Hem van onrecht te betichten. We kunnen Job dus bewonderen omdat hij trouw bleef ondanks zijn misvattingen. Dat betekent echter niet dat we die misvattingen tot christelijke theologie moeten verheffen!

Onze reactie op satans slinkse tactieken moet een veel diepere kennis van God weerspiegelen dan Job had, omdat wij niet alleen kunnen putten uit de Bijbel maar ook uit tweeduizend jaar christelijke ervaring. Ook hebben we de Heilige Geest om ons inzicht te geven. Te veel christenen zitten tegenwoordig echter in hetzelfde schuitje als die twee vrouwen die ik over de gijzelaars hoorde praten. Zij drijven tevreden met de stroom

mee, alsof de openbaring van God in Jobs tijd ophield, de Heilige Geest nooit is gekomen en het gebed ons nooit was gegeven als een manier om toegang te krijgen tot het hart en de gedachten van God. Helaas beseffen ze te laat dat de stroom, die zo comfortabel en veilig leek, hen juist steeds sneller naar een dodelijke draaikolk – en onwetendheid – voert.
Dit is door de geschiedenis heen een van satans fundamentele strategieën geweest. Hij blijft deze gebruiken, omdat het zo lang zo goed gewerkt heeft. Maar wij kunnen niet toestaan dat zijn strategie succes heeft! Wij hebben de macht hem weerstand te bieden en hem te overweldigen. God heeft ons het wapen gegeven waarmee we dat kunnen doen. Dat wapen is gebed.
Niets maakt satan zo bang als een christen die de kracht van het gebed begrijpt, omdat hij weet dat God niets achterhoudt voor Zijn vrienden. Wanneer we God kennen en beginnen te begrijpen wie Hij is en wat van Hem is, zijn we niet langer hulpeloze slachtoffers die in de stormen en golven heen en weer geslingerd worden. We kunnen dan namelijk doen wat de duivel en zijn demonen niet kunnen. Jezus zegt ons:

> 'Als jullie geloven zonder te twijfelen, kun je (...) zelfs tegen die berg zeggen: "Kom van je plaats en stort je in zee," en het zal gebeuren. Alles waar jullie in gebed om vragen zul je ontvangen, als je maar gelooft' (Mat. 21:21-22).

Geen wonder dat satan verwoede pogingen doet christenen ervan te weerhouden serieus te bidden. Zijn macht is daarmee niet te vergelijken. Door het gebed kunnen we niet alleen bergen verzetten, maar ook al satans boze plannen verijdelen. Het is namelijk een zaak van leven en dood – zowel voor satan als voor ons. Het zou ons dan ook niet moeten verbazen dat hij overuren maakt om manieren te verzinnen om onze gebeden krachteloos

te maken. Als hij dat kan doen, heeft hij niets van ons te vrezen. Dan kan hij zijn slechte plannen ongehinderd uitvoeren.
Daarom maak ik me zorgen over het christelijk fatalisme. Het is niet slechts een onschuldige leerstellige interpretatie die we kunnen respecteren, zoals we doen in geval van vrij onbelangrijke verschillen in de christelijke theologie. Fatalisme is een verlammende ziekte die het Lichaam van Christus heeft aangetast met rampzalige gevolgen. Het besmet zijn slachtoffers met zelfgenoegzaamheid en apathie, zodat ze geen verlangen meer hebben weerstand te bieden aan het kwaad en nog minder vastberaden zijn de grote daden van Christus uit te voeren.
Tenzij deze sluipende en verlammende ziekte een halt wordt toegeroepen, zal de wereld in een nog uitzichtlozere situatie terechtkomen dan nu al het geval is. De uiteindelijke kosten in termen van menselijk lijden zullen zo afschuwelijk zijn, dat we het niet kunnen bevatten. De wreedheden en onderdrukking die we zagen in het Europa van Hitler, het China van Mao en het Rusland van Stalin zullen daarbij verbleken. Net als nu, zullen op de hele aarde miljoenen wegkwijnen in afzondering en wanhoop, terwijl zij op onze hulp zouden moeten kunnen rekenen. En als we ook maar een moment geloven dat God het kwaad dat de rest van de mensheid overspoelt bij onze deur vandaan zal houden, is dat een tragische misvatting. Hij zal dat niet doen. Als we de waarheid niet onder ogen willen zien en wegvluchten in valse leringen, verdienen we de gevolgen te dragen. Geloof me, God zal ons daar niet tegen beschermen. Wij zijn niet vrijgesteld van het lijden.
Vergis u niet: Satan wordt niet aardiger of beleefder naarmate de tijd verstrijkt. (In de hoofdstukken 6 en 7 zullen we zijn strategieën onderzoeken en bekijken hoe we deze onschadelijk kunnen maken.) Hij wordt iedere dag sterker en monsterachtiger. We hoeven alleen maar naar de huidige nieuwsberichten te

kijken om dat in te zien. Een vriend zei het als volgt: 'In mijn jeugd was een stoute jongen iemand die een appel van de kruidenier jatte. Nu is een stoute jongen iemand die zijn hele familie uitmoordt, zodat hij verzekeringsgeld kan opstrijken om drugs te kopen.'

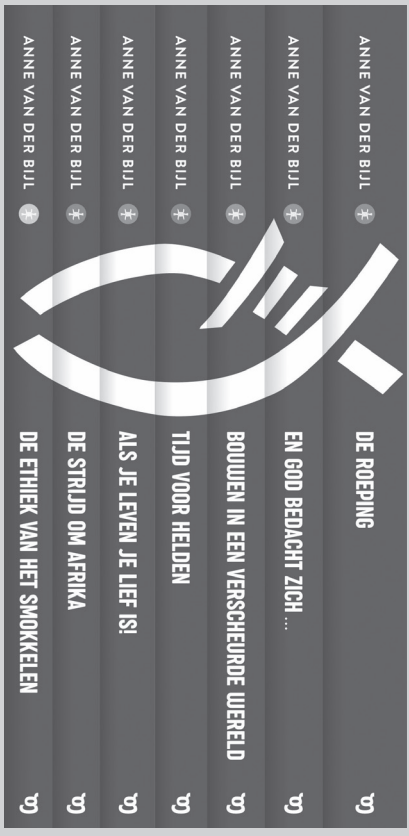
We weten allemaal dat dit niet overdreven is. De omvang van het kwaad neemt iedere dag toe en fatalistische apathie maakt die groei mogelijk, omdat er geen weerstand wordt geboden. Christenen moeten zich echter verzetten tegen het kwaad! Iedere christen is een soldaat, een 'verzetsstrijder' in Gods leger, die deelneemt aan de geestelijke strijd. Op het moment dat we dit uit het oog verliezen, worden onze daden doelloos en verslapt onze gerichtheid. We vergeten waarom we geboren zijn, wat we geleerd hebben op het slagveld te doen, en we sterven zonder ooit te weten waarom we leefden. Het belangrijkste is dat we nooit de taak zullen vervullen die we moesten uitvoeren. Weer een overwinning voor de duivel. Als we eenmaal beginnen te zien welke gevolgen het christelijk fatalisme heeft, kunnen we het niet langer tolereren. We moeten er met alle macht tegen vechten, want het is het krachtigste wapen dat de vijand op dit moment in de geschiedenis gebruikt om de plannen van God te dwarsbomen.

Waar staan wij nu? Is de situatie hopeloos? Of is het mogelijk de verlamming die het Lichaam van Christus bedreigt weg te nemen, het terrein terug te winnen dat we door onze eigen schuld verloren hebben en de vijand terug te dringen? Het zal niet gemakkelijk zijn, maar ik ben ervan overtuigd dat het mogelijk is. In dit boek zullen de stappen aangegeven worden die we daarvoor moeten nemen. Het geeft je de kennis die je nodig hebt om de aanval in te zetten tegen de machten van de duisternis – en te winnen.

Een waarschuwing is hier echter op zijn plaats: kennis kan gevaarlijk zijn. Wanneer je dit boek hebt gelezen, zul je dingen weten die iets van je zullen eisen. Je zult in actie moeten komen. Je zult bidden en bergen zullen verzet worden. Je gaat de sleutels van het koninkrijk gebruiken om gevangenissen te openen en mensen vrij te laten; je gaat de vijand die de wereld al te lang in gijzeling houdt, een slag toebrengen. Dit plaatst jou in de frontlinie van de geestelijke strijd om de planeet aarde, op een manier die je misschien nog nooit hebt meegemaakt. Misschien word je een doelwit van de aanvallen van de duivel, op een manier die je je op dit moment niet kunt voorstellen. Jouw leven zal nooit meer zijn als vroeger, dat kan ik je verzekeren. Als je dus een rustig, voorspelbaar leven wilt, is het misschien beter dat je dit boek nu meteen dichtslaat en het geeft aan iemand die naar een beetje spanning zoekt. Bedenk wat Jezus zei: 'Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard' (Mat. 10:34). Wees voorbereid! Als je dit boek uitleest en de kennis die erin staat toepast, als je leert hoe je kunt onderkennen wanneer God openstaat voor veranderingen en als je gelooft dat Hij op onze gebeden wacht om de vijand te verslaan, zullen alle vooruitzichten op een gewoon leven voor altijd verdwenen zijn. Je zult het zwaard van de Geest opnemen en grote daden voor God doen, waarbij je Zijn eeuwige wil uitvoert op een manier zoals niemand anders dat kan. In het volgende hoofdstuk bekijken we hoe je je daarop zorgvuldig kunt voorbereiden.

Ik vraag jullie, beste vrienden: hoe zal men zich jou later herinneren? Zal jouw naam met dezelfde eerbied uitgesproken worden als die van Abraham, Mozes, David, Jozua, Elia of Paulus? Zul je 'koninkrijken onderwerpen' door jouw gebeden? Of zul je vergeten worden, zonder ooit de hoge roeping die je van God gekregen hebt waar te maken? De keuze is aan jou.

ANNE VAN DER BIJL
EN GOD BEDACHT ZICH...
omdat Zijn volk erom vroeg
EN GOD BEDACHT ZICH...
BOUWEN IN EEN VERSCHEURDE WERELD
TIJD VOOR HELDEN
ALS JE LEVEN JE LIEF IS!
DE STRIJD OM AFRIKA
DE ETHIEK VAN HET SNOKKELEN

En God bedacht Zich... is het zesde deel in een reeks heruitgaven van de boeken van Anne van der Bijl, de oprichter van Open Doors. De gedachten die hij jaren geleden opschreef, zijn vaak verrassend relevant voor vandaag. Als Open Doors vinden we het daarom belangrijk dat deze boeken beschikbaar blijven voor christenen in Nederland en Vlaanderen. Het is ons gebed en verlangen dat de boeken jou als lezer zullen bemoedigen en inspireren.